



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 435

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 iunie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 283 din 11 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131, art. 142 alin. (4) și art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2-3	obligatia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	8-9
Decizia nr. 292 din 11 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 363 din 20 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 280 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 293 din 11 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (5) și art. 151 alin. (9) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	5-6	Decizia nr. 364 din 20 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă.....	11-12
Decizia nr. 360 din 20 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 454 din 22 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Codul penal, art. 75 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală.....	12-14
Decizia nr. 361 din 20 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind		Decizia nr. 550 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 2 raportat la art. 323 alin. 2 și 3 și art. 86 alin. 2 raportat la art. 327 alin. 1, toate din Codul de procedură penală	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 283

din 11 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131, art. 142 alin. (4) și art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131, art. 142 alin. (4) și art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinurile Moldovei” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 8.199/197/2006 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, reprezentant cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar părțile Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov au depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, susținând oral concluziile scrise depuse la instanța care a sesizat Curtea. În plus, apreciază că prin lege se stabilește un quantum foarte mare al cauțiunii în situația formulării unei cereri de suspendare a executării actului administrativ fiscal, de natură să împiedice liberul acces la justiție al comerciantului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textele de lege criticate constituie norme de procedură adoptate de legiuitor potrivit competenței sale, conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție. Neperimarea executării silite a creanțelor fiscale este justificată de natura acestora, respectiv de faptul că reprezintă surse bugetare ce corespund satisfacerii interesului general.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.199/197/2006, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 128, art. 138 alin. (4) și art. 185 alin. (2) din**

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o procedură de executare silită care privilegiază creditorii bugetari în sensul că executarea silită a creanțelor bugetare nu se perimă, iar organele fiscale sunt scutite de la plata unei cauțiuni, ceea ce îl pune pe comerciant în situația de a nu se putea dezdăuna în cazul în care se dovedește că cererea creditorului bugetar nu este întemeiată.

Judecătoria Brașov opinează că excepția este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, în sensul celor anterior reținute de Curte în deciziile sale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin Încheierea din 4 septembrie 2007, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 128, art. 138 alin. (4) și art. 185 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Aceste texte de lege au fost renumerotate după republicarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, fiind cuprinse în art. 131, art. 142 alin. (4) și art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, asupra cărora Curtea se va pronunța prin prezenta decizie.

Acestea au următorul conținut:

— Art. 131: „(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică și creanțelor provenind din amenzi contravenționale.”;

— Art. 142 alin. (4): „Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimează.”;

— Art. 215 alin. (2): „Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauciune de până la 2.000 lei.”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 alin.(2) referitor la supremația legii, art. 44 alin.(2) privind garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal de lege, art. 45 privind libertatea economică și art. 136 alin.(5) referitor la inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra dispozițiilor legale criticate, sub vechea numerotare, s-a pronunțat prin Decizia nr. 424 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 noiembrie 2005, reținând, în esență, următoarele: exceptarea organelor fiscale de la plata cauciunii este justificată de faptul că, în ipoteza în care calitatea de creditor aparține statului, riscul ca debitorul prejudiciat să nu poată obține repararea acestuia datorită insolvenței creditorului nu există, potrivit principiului că statul nu este niciodată în încetare de plăți.

Totodată, Curtea a reținut că neperimarea executării silite a creanțelor fiscale, reglementare derogatorie de la dreptul comun, este în deplin acord cu art. 126 alin. (2) din Constituție, în temeiul căruia legiuitorul este îndreptățit să stabilească norme de procedură derogatorii de la regulile generale, determinate de anumite situații speciale. În cazul de față, situația specială a fost determinată de faptul că obiectul executării silite îl constituie

încasarea creanțelor fiscale ce constituie surse ale bugetului de stat, ceea ce reprezintă un interes general.

În legătură cu invocarea prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) și art. 136 alin. (5) privind apărarea și ocrotirea proprietății private, Curtea a reținut că nu se pune problema încălcării principiului ocrotirii egale a proprietății private, indiferent de titular, întrucât, fiind vorba de creanțe fiscale, acestea au o strânsă legătură cu asigurarea veniturilor pentru bugetul public național. Reglementările legale criticate vizează, astfel cum s-a mai arătat, realizarea veniturilor publice, fără să se urmărească deci ocrotirea în mod diferențiat a proprietății private în raport cu calitatea titularilor.

Referitor la invocarea, în motivarea excepției, a încălcării prevederilor art. 45 din Constituție privind accesul liber al persoanei la o activitate economică, Curtea a reținut că textul constituțional stabilește în mod clar că accesul la o activitate economică și libera inițiativă se exercită „în condițiile legii”, ceea ce presupune în mod logic posibilitatea stabilirii prin lege a unor condiții care trebuie respectate de către agentul economic.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Cât privește critica referitoare la prevederile art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, Curtea constată că instituirea obligației de plată a cauciunii ca o condiție a suspendării executării actului administrativ fiscal are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauciunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare a actului administrativ fiscal, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea executării, Curtea reține că instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție, contrară prevederilor art. 21 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A) d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131, art. 142 alin. (4) și art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinurile Moldovei” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 8.199/197/2006 al Judecătorei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 292

din 11 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vica Rodica Covalciuc în Dosarul nr. 4.764/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar autorul excepției a depus o cerere prin care ridică și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 149, art. 163 și art. 166 din Codul de procedură civilă, precum și a Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, a Legii fondului funciar nr. 18/1991, a Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, și a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru. Totodată, solicită încuviințarea acordării de asistență judiciară gratuită.

Președintele acordă cuvântul asupra cererilor autorului.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de ridicare a unor excepții de neconstituționalitate direct în fața Curții, iar cu privire la cererea de asistență judiciară, lasă la aprecierea Curții.

Deliberând, Curtea respinge cererile, reținând că art. 146 lit. d) din Constituție și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 se referă la excepțiile de neconstituționalitate ridicate în fața „instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”, iar sesizarea Curții se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția printr-o încheiere. Or, în speță, instanța a dispus sesizarea Curții cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, respingând ca inadmisibilă excepția ce privește celelalte texte de lege.

Referitor la cererea de asistență judiciară, Curtea apreciază că aceasta trebuie să fie adresată instanței care judecă fondul cauzei, în scopul respectării procedurii de judecată prevăzute de lege.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, solicitând păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.764/30/2007, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect recursul împotriva unei încheieri premergătoare prin care autoarei i s-a pus în vedere să-și precizeze acțiunea.

În motivarea excepției se consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece nu permit exercitarea căii de atac a recursului împotriva încheierii prin care instanța pune în vedere părții să își precizeze cererea.

Tribunalul Timiș — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecății.*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 51 privind dreptul de petiționare și ale art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Examinând excepția, Curtea observă că asupra dispozițiilor de lege criticate s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 201 din 4 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 6 noiembrie 2002, statuând că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înlăpătește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție. Totodată, Curtea a reținut că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Curtea a constatat, de asemenea, că stabilirea regulii conform căreia încheierile premergătoare — cu excepția celor prin care s-a întrerupt cursul judecății — nu pot fi atacate cu apel decât odată cu fondul împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și

contribuie, prin aceasta, la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Pentru aceste considerente nu poate fi reținută critica privind încălcarea prevederilor art. 21 și 24 din Constituție.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte, și având în vedere că nu au intervenit

elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea observă că dispozițiile art. 51 și 52 din Constituție nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vica Rodica Covalciuc în Dosarul nr. 4.764/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 293

din 11 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (5) și art. 151 alin. (9) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (5) și art. 151 alin. (9) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială Rombell Securities — S.A. din București, Ion Dușu și Adrian Băjenaru în Dosarul nr. 2.958/269/2007 al Judecătoriei Oltenița.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că dovada de îndeplinire a procedurii de citare cu autorul Societatea Comercială Rombell Securities — S.A. din București s-a întors cu mențiunea „destinatar mutat de la adresă.”

Președintele acordă cuvântul asupra acestui incident procedural.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită, autorul fiind obligat să aducă la cunoștința Curții orice schimbare de sediu pe durata procesului.

Curtea apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită cu aplicarea art. 98 din Codul de procedură civilă.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.958/269/2007, **Judecătoria Oltenița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 150 alin. (5) și art. 147 alin. (9) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect plângerea împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de înscriere în cartea funciară a ipotecii asupra unui bun imobil sechestrat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât limitează posibilitatea proprietarilor bunurilor sechestrate și a creditorilor acestora de a dispune de bunurile

respective, lăsând la latitudinea organului fiscal competent aprobarea actelor de dispoziție asupra acestora.

Judecătoria Oltenița apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece prin textele de lege criticate se creează o inegalitate între creditorul fiscal și ceilalți creditori.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, deoarece textele de lege criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor care se află în ipoteza prevăzută de normele juridice supuse controlului, iar legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheierea din 8 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 150 alin. (5) și ale art. 149 alin. (9) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Aceste texte de lege au fost renumerotate după republicarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, fiind cuprinse în art. 154 alin. (5) și în art. 151 alin. (9) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, asupra cărora Curtea se va pronunța prin prezenta decizie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A) d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 154 alin. (5) și art. 151 alin. (9) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială Rombell Securities — S.A. din București, Ion Dușu și Adrian Băjenaru în Dosarul nr. 2.958/269/2007 al Judecătoria Oltenița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 20, ale art. 44 alin. (1) și (2), ale art. 45, 53, 135, ale art. 136 alin. (5) și ale art. 142 alin. (1), precum și la cele ale art. 13, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

Textele de lege criticate sunt norme de procedură adoptate de legiuitor în acord cu competențele sale statuate prin art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală și nu aduc atingere principiilor constituționale și convenționale invocate.

Astfel, Curtea constată că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, iar, potrivit art. 136 alin. (5), proprietatea privată este inviolabilă în condițiile legii organice, astfel încât legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat.

Executarea silită a bunurilor imobile ale debitorului presupune aplicarea sechestrului asupra acestora de către executorul fiscal. Măsura sechestrului constă în indisponibilizarea bunurilor care formează obiectul executării, având ca scop conservarea acestora, și apare ca o măsură rațională, pe care legiuitorul are competența să o adopte, în conformitate cu art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție.

Prin aceasta legiuitorul a urmărit preîntâmpinarea riscului la care este expus creditorul fiscal, și anume situația în care, deși se află în posesia unui titlu executoriu, să se vadă pus în imposibilitatea de a-l executa ca urmare a manoperelor debitorului.

Pe de altă parte, legiuitorul a avut în vedere și interesul public al recuperării creanțelor fiscale, sursă de alimentare a bugetului general consolidat.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 360

din 20 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ileana Vale și Aurel Vale în Dosarul nr. 29.712/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar apărătorul autorilor excepției a formulat o cerere de amânare, motivând că la acest termen de judecată trebuie să susțină alte cauze la instanțe de judecată din Cluj-Napoca.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare.

Curtea respinge cererea de amânare.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorii critică de fapt modul de interpretare și aplicarea a legii de către instanțele de judecată, aspecte ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 29.712/1/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o cerere de revizuire.

În motivarea excepției se consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece, în speță, instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra unei excepții de neconstituționalitate ridicate și nu a pus-o în discuția părților, iar datorită textului de lege criticat hotărârea instanței de recurs nu mai poate face obiectul controlului instanței care judecă revizuirea.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece accesul liber la justiție nu presupune acordarea posibilității de a ataca toate hotărârile judecătorești irevocabile, prelungindu-se astfel durata proceselor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, autorul excepției dorind de fapt completarea textului de lege criticat cu alte cazuri de revizuire a unei hotărâri judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 322 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: „*Revizuirea unei [...] hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...].*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea observă că autorii excepției doresc completarea textului de lege criticat, astfel încât să poată fi atacată cu revizuire o hotărâre prin care instanța de recurs a soluționat respectiva cale de atac, fără a pune în discuția părților o excepție de neconstituționalitate ridicată în dosar.

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, astfel încât excepția va fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ileana Vale și Aurel Vale în Dosarul nr. 29.712/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 361

din 20 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială Pescarul Restaurant & Import-Export — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.636/299/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă apărătorul autorului excepției, cu delegație la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia, pentru aceleași concluzii puse în fața instanței care a sesizat Curtea.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 19 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.636/299/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a**

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o cerere de recurs.

În motivarea excepției se consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece sancționează neintroducerea pe bonul fiscal a unor prestări de servicii specifice restaurantelor, ceea ce se datorează însă unei imposibilități tehnice de înregistrare.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece comercianții au obligația de a desfășura activitatea în condiții de transparență față de clienți.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, reprezentând o normă coercitivă și instituind sancțiuni contravenționale pentru operatorii economici care nu respectă dispozițiile legale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile

procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 10 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările aduse prin Ordonanța Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007, care au următorul cuprins: „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...] c) emiterea bonului fiscal conținând date eronate sau fără ca acesta să conțină toate datele prevăzute la art. 4 alin. (1).*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 135 alin. (2) lit. a) potrivit căruia statul trebuie să asigure libertatea comerțului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială Pescarul Restaurant & Import-Export — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.636/299/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 363

din 20 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 280 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 280 din Codul de procedură civilă, excepție

Examinând excepția, Curtea observă că asupra dispozițiilor de lege criticate s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 161 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 29 martie 2007. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că textul de lege criticat este constituțional, deoarece stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Totodată, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții, aplicarea și executarea unor sancțiuni pecuniare, cu toate că determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu încalcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, întrucât sunt consecința unor încălcări ale legii. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 56 din 13 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999.

În final, Curtea constată că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia.

ridicată de Societatea Comercială Institutul de Proiectare, Cercetare și Tehnică de Calcul în Construcții — S.A. din București în Dosarul nr. 40.204/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, solicitând păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 40.204/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 280 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect cererea de suspendare provizorie a executării unei sentințe comerciale.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât creează posibilitatea întârzierii nejustificate a executării unei hotărâri judecătorești.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială opinează că excepția este neîntemeiată, deoarece legiuitorul este competent să stabilească reguli speciale de procedură, în considerarea unor situații deosebite.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 280 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Institutul de Proiectare, Cercetare și Tehnică de Calcul în Construcții — S.A. din București în Dosarul nr. 40.204/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 280 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

Art. 280: „1 Cererea pentru suspendarea executării vremelnice se va putea face fie o dată cu apelul, fie deosebit în tot cursul instanței de apel.

2 Cererea se va depune la prima instanță sau instanța de apel, în care caz se va alătura în copie legalizată dispozitivul hotărârii.

3 Cererea de suspendare se va judeca de instanța de apel. Dispozițiile art. 403 alin. 3 sunt aplicabile.

4 Suspendarea va putea fi încuviințată numai cu dare de cauțiune, al cărei quantum îl va fixa instanța.

5 Până la dezlegarea cererii de suspendare aceasta va putea fi încuviințată vremelnic, prin ordonanță președințială, chiar înainte de sosirea dosarului, cu respectarea cerinței prevăzute la alin. 4.”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, precum și la cele ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea observă că dispozițiile criticate sunt în concordanță cu prevederile art. 126 și 129 din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, iar căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii.

Totodată, Curtea observă că suspendarea vremelnică a executării nu contravine dreptului la un proces echitabil și nici nu este de natură să întârzie nejustificat procesul, pentru că încheierea instanței prin care se dispune suspendarea este supusă recursului, astfel că partea interesată poate să își prezinte toate apărările și cererile cu privire la acest aspect în cursul soluționării recursului.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 364

din 20 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația Composesorală Borșa în Dosarul nr. 3.152/336/2007 al Judecătoriei Vișeu de Sus.

La apelul nominal răspunde reprezentantul autorului excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul autorului excepției susține oral concluziile scrise depuse la instanța care a sesizat Curtea.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.152/336/2007, **Judecătoria Vișeu de Sus a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și 30 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză în care s-a formulat o cerere de recuzare a unui judecător.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât contravin principiului accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil.

Judecătoria Vișeu de Sus opinează că excepția este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Curtea observă că dispozițiile art. 30 alin. 3 din Codul de procedură civilă au fost abrogate în mod expres prin art. I pct. 7 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.

Prin urmare, prin prezenta decizie, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 27 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 27: „*Judecătorul poate fi recuzat:*

1. *când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;*

2. *când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;*

3. *când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despartit, au rămas copii;*

4. *dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;*

5. *dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;*

6. *dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;*

7. *dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;*

8. *dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;*

9. *dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”;*

— Art. 30 din Codul de procedură civilă: „*Recuzarea judecătorului se hotărăște de instanța respectivă, în alcătuirea căreia nu poate să intre cel recuzat.*

În cazul când din pricina recuzării nu se poate alcătui completul de judecată, cererea de recuzare se judecă de instanța ierarhic superioară.

Cererile de recuzare inadmisibile potrivit art. 28 se soluționează de instanța în fața căreia au fost formulate.”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (2) referitor la supremația legii și ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 27 și 30 din Codul de procedură civilă s-a pronunțat prin Decizia nr. 40 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, și prin Decizia nr. 150 din 23 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 24 martie 2006, statuând, în esență, că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând, astfel, partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de

obiectivitate. Curtea observă însă că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criterii obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Pe această cale este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3).

Totodată, Curtea a mai reținut că prevederile art. 30 determină competența de soluționare a cererii de recuzare, incident procedural ce intervine în desfășurarea normală a procesului civil. Textul de lege criticat instituie regula potrivit căreia recuzarea se soluționează de instanța sesizată cu acțiunea principală, judecătorul recuzat neputând participa la alcătuirea completului care se va pronunța asupra cererii de recuzare. Doar în situația în care, din cauza recuzării mai multor

judecători, nu se poate forma completul de judecată, se prevede, în alin. 2 al art. 30 din Codul de procedură civilă, că cererea de recuzare se soluționează de instanța ierarhic superioară.

Aceste reguli de procedură se justifică prin intenția legiuitorului de a împiedica tergiversarea nejustificată a îmfăptuirii actului de justiție, ceea ce contribuie la respectarea dreptului părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ținându-se seama și de interesele legitime ale celorlalte părți, nu numai de cele ale părții care a formulat cererea de recuzare.

În final, Curtea reține că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora nimeni nu este mai presus de lege, prevederile legale criticate fiind adoptate de legiuitor în virtutea prerogativelor sale conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A) d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și art. 30 alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația Composesorală Borșa în Dosarul nr. 3.152/336/2007 al Judecătoriei Vișeu de Sus.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 454

din 22 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Codul penal, art. 75 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Codul penal și art. 75 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Miron Cozma, precum și a prevederilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție invocată

de Asociația Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România în Dosarul nr. 11.568/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde Miron Cozma, personal și prin reprezentant, avocat Adrian Roseti din cadrul Baroului București, precum și avocat Cătălin Georgescu din cadrul Baroului București, pentru Asociația Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România.

Procedura este legal îndeplinită.

Având cuvântul, Miron Cozma, prin reprezentant, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Codul penal și art. 75 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, sens în care reiterează motivele de neconstituționalitate invocate în fața instanței de judecată. Autorul excepției depune concluzii scrise, prin care solicită admiterea acesteia.

Având cuvântul, reprezentantul Asociația Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, în esență, arată că art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală, prin aceea că constituie o restrângere neproportională a dreptului de a participa la proces, discriminatorie și care aduce atingere însăși existenței unui drept, fiind totodată în neconcordanță cu documentele internaționale în materia drepturilor omului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Codul penal și art. 75 din Legea nr. 275/2006, textele de lege criticate fiind în concordanță cu prevederile constituționale. De asemenea, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală, întrucât Asociația Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România nu are calitate procesuală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 11.568/302/2007, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Codul penal și art. 75 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Miron Cozma, precum și a prevederilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Asociația Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România.

Excepțiile au fost ridicate într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de liberare condiționată la propunerea Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul Penitenciarului Rahova.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Miron Cozma, prin apărător, susține, în esență, că dispozițiile art. 59 alin. 1 din Codul penal și art. 75 din Legea nr. 275/2006 sunt neconstituționale față de art. 16 și 21 din Constituție, deoarece permit instanței de judecată să cenzureze hotărârea Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate de la locul de deținere, în condițiile în care aceasta este prezidată de un judecător-delegat, iar propunerea de liberare condiționată este, în opinia sa, conformă cu prevederile pct. 32 din Recomandarea (2003)22 adoptată de Consiliul de Miniștri al Uniunii Europene la 24 septembrie 2003. De asemenea, susține că „reglementarea europeană menționată (pct. 33) stipulează expres faptul că doar deținutul are dreptul la un recurs efectiv împotriva soluției date de autoritatea de implementare a dreptului de liberare condiționată. Cu toate acestea, ea este supusă cenzurii judiciare, în lipsa solicitării exprese sau tacite a deținutului”.

Asociația Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România, în motivarea excepției sale de neconstituționalitate, susține că prevederile art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală, care condiționează participarea la soluționarea cererilor de liberare condiționată numai a inculpatului condamnat, constituie o restrângere neproportională a dreptului de a participa la proces, discriminatorie și care aduce atingere însăși existenței unui drept, fiind totodată în neconcordanță cu documentele

internaționale în materia drepturilor omului. Totodată, aceste prevederi legale contravin principiilor constituționale de egalitate în fața legii și acces liber la justiție.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală apreciază că excepțiile de neconstituționalitate invocate sunt neîntemeiate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Codul penal și art. 75 din Legea nr. 275/2006 este neîntemeiată, „având în vedere însăși natura instituției liberării condiționate, aplicarea acesteia fiind facultativă, conținând doar un beneficiu pentru condamnat, fiind necesară convingerea intimă a instanței că reeducarea condamnatului se poate realiza și fără executarea restului de pedeapsă în penitenciar”. De asemenea, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală este inadmisibilă, întrucât autorul acesteia solicită, în realitate, modificarea soluției legislative consacrate de textul de lege criticat.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 59 alin. 1 din Codul penal și ale art. 75 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și ale art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 59 alin. 1 din Codul penal (Liberarea condiționată): „După ce a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin trei pătrimi în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.”;

— Art. 75 din Legea nr. 275/2006 (Condițiile de acordare a liberării condiționate): „Persoana condamnată care este stăruitoare în muncă, disciplinată și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberată condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, în condițiile Codului penal.”;

— Art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală (Procedura la instanța de executare): „Când rezolvarea situațiilor reglementate în prezentul titlu este dată în competența instanței de executare, președintele dispune citarea părților interesate și ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu, în cazurile prevăzute în art. 171”.

Examinând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 59 alin. 1 din Codul penal și a art. 75 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece prin supunerea propunerii comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul penitenciarului analizei unui complet de judecată nu se aduce atingere dreptului la un proces echitabil sau la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Este de observat că, deși președintele comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul penitenciarului este un judecător independent și imparțial, decizia de a propune sau nu liberarea condiționată nu-i aparține, decizia fiind luată de toți membrii comisiei, în cadrul căreia judecătorul are dreptul la un vot egal cu votul celorlalți membri. Prin urmare, propunerea de liberare condiționată a comisiei trebuie supusă unei proceduri jurisdicționale, ca și cererea condamnatului de liberare condiționată, judecătorul având posibilitatea de a pronunța o soluție de admitere sau respingere a propunerii sau cererii de liberare condiționată, după analiza motivată a tuturor condițiilor de fond prevăzute de art. 59 alin. 1 din Codul penal, expresia „poate fi eliberat” neputând fi echivalentă cu „dreptul discreționar al judecătorului de a dispune”, astfel cum susține autorul excepției.

În ce privește Recomandarea (2002)22 la liberarea condiționată, adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei, invocată de autorul excepției, Curtea observă că aceasta nu poate fi aplicată în cauză, prin raportare la dispozițiile

art. 20 din Constituție referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor în concordanță cu tratatele internaționale privitoare la drepturile omului, la care România este parte, asigurându-se, în caz de neconcordanțe, prioritate reglementărilor internaționale față de legile interne. Or, Recomandarea Comitetului Miniștrilor nu se încadrează în categoria actelor internaționale vizate de textul constituțional respectiv.

II. Referitor la excepția de neconstituționalitate invocată de Asociația Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România, Curtea reține următoarele:

Din actele Dosarului nr. 11.568/302/2007 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția I penală, rezultă că la primul termen de judecată din 27 noiembrie 2007, Asociația Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România, prin apărător, a solicitat instanței să primească concluziile formulate de asociație, în calitate de parte interesată în cauză, care justifică acest drept, deoarece victimele mineriadelor nu au primit nicio reparație, cererea fiind întemeiată pe dispozițiile art. 460 din Codul de procedură penală și art. 21 din Constituție. De asemenea, a depus o cerere prin care invocă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală, precum și o cerere de recuzare a președintelui completului de judecată.

Instanța de judecată, după ce a pus în discuția părților cererea de introducere în cauză, a constatat „că nu se poate pronunța cu privire la această cerere înainte de soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală”.

Față de cele arătate, Curtea constată că, în cauză, nu au fost respectate dispozițiile art. 29 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți. În consecință, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală este inadmisibilă, nefiind dovedită calitatea de parte a Asociației Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România în Dosarul nr. 11.568/302/2007 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția I penală.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 1 din Codul penal și art. 75 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Miron Cozma în Dosarul nr. 11.568/302/2007 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția I penală.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Asociația Victimelor Mineriadelor 1990—1991 din România în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 550

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 2 raportat la art. 323 alin. 2 și 3 și art. 86 alin. 2 raportat la art. 327 alin. 1, toate din Codul de procedură penală

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 2 raportat la art. 323 alin. 2 și 3 și ale art. 86 alin. 2 raportat la art. 327 alin. 1, toate din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicolae Tache în Dosarul nr. 7.443/300/2007 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și este asistat de apărătorul ales, Petrică Toia, din cadrul Baroului București. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele dă cuvântul apărătorului ales al autorului excepției, care pune concluzii de admitere, deoarece, potrivit textelor legale criticate, partea vătămată nu poate pune întrebări în mod direct învinuitului sau inculpatului. Depune în acest sens și concluzii scrise.

Față de susținerile apărătorului său, autorul excepției menționează că nu mai are nimic de adăugat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece critica autorului vizează modul de interpretare și de aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.443/300/2007, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 72 alin. 2 raportat la art. 323 alin. 2 și 3 și art. 86 alin. 2 raportat la art. 327 alin. 1, toate din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Nicolae Tache în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva încheierii prin care, în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, instanța a respins plângerea împotriva soluției de neîncepere a urmăririi penale pronunțate de procuror.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, deoarece, spre deosebire de faza a doua, în prima fază a procesului penal partea vătămată nu poate pune întrebări în mod direct martorului sau învinuitului cu privire la fapta care formează obiectul cauzei.

Tribunalul București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin principiului egalității în drepturi, deoarece nu conțin nicio discriminare și nici nu creează privilegii pentru persoanele aflate în aceeași situație juridică.

De asemenea, în ce privește pretinsa încălcare a accesului liber la justiție, Guvernul arată că autorul excepției solicită practic modificarea textelor în sensul aplicării prevederilor menționate și în faza de urmărire penală.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele legale criticate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel încât situațiile obiectiv diferite în care se află diferiți cetățeni impun și un tratament juridic diferențiat, fără ca aceasta să reprezinte un privilegiu pentru unii dintre aceștia și o discriminare pentru alții.

De asemenea, faza de urmărire penală se caracterizează prin lipsa de publicitate, în sensul că dosarul penal poate fi cunoscut și fragmentat numai de către anumiți subiecți oficiali sau particulari, cărora legiuitorul le conferă acest drept. De altfel, urmărirea penală are caracter necontradictoriu, ce rezidă tocmai din lipsa de publicitate. Din dispozițiile legale rezultă că organul de urmărire penală și procurorul administrează probele fără a le supune discuției părților existente în cauză, fapt ce conferă urmării penale operativitate și mobilitate. Instituirea acestor reguli speciale referitoare la desfășurarea fazei de urmărire penală nu încalcă principiul liberului acces la justiție și nu implică un tratament diferențiat față de persoane aflate în aceeași situație juridică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 72 alin. 2 (cu denumirea marginală — *Întrebări cu privire la fapta*) raportat la art. 323 alin. 2 și 3 (cu denumirea marginală — *Ascultarea inculpatului*) și ale art. 86 alin. 2 (cu denumirea marginală — *Modul și limitele ascultării martorului*) raportat la art. 327 alin. 1 (cu denumirea marginală — *Ascultarea martorului, expertului sau interpretului*), toate din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 72 alin. 2: „În cursul judecății dispozițiile art. 323 alin. 2 și 3 se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 323 alin. 2 și 3: „Inculpatul este lăsat să arate tot ce știe despre fapta pentru care a fost trimis în judecată, apoi i se pot pune întrebări de către președinte și în mod nemijlocit de ceilalți membri ai completului, de către procuror, de partea vătămată, de partea civilă, de partea responsabilă civilmente, de ceilalți inculpați și de apărătorul inculpatului a cărui ascultare se face.

Instanța poate respinge întrebările care nu sunt concludente și utile cauzei.”;

— Art. 86 alin. 2: „După ce martorul a făcut declarații, i se pot pune întrebări cu privire la faptele și împrejurările care trebuie constatate în cauză, cu privire la persoana părților, precum și în ce mod a luat cunoștință despre cele declarate.”;

— Art. 327 alin. 1: „Instanța trece apoi la ascultarea martorilor potrivit art. 323 și 325, care se aplică în mod corespunzător.

După ce martorului i s-au pus întrebări de instanță și de procuror, el este întrebat de partea care l-a propus și apoi de celelalte părți.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că din perspectiva nemulțumirilor avansate de autorul excepției se desprinde concluzia existenței unei cauze de inadmisibilitate, deoarece ceea ce se critică nu constă în contrarietatea reglementării cu dispozițiile sau principiile Legii fundamentale, ci în redactarea incompletă a prevederilor art. 72 alin. 2 și ale art. 86 alin. 2 din Codul de procedură penală, care nu prevăd posibilitatea pentru partea vătămată de a adresa în mod nemijlocit, în cursul urmăririi penale, întrebări învinuitului ori martorului audiat de organul de cercetare penală. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță [...], fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 2 raportat la art. 323 alin. 2 și 3 și art. 86 alin. 2 raportat la art. 327 alin. 1, toate din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicolae Tache în Dosarul nr. 7.443/300/2007 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
Accinte Gaspar

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 281677